

Pytania prejudycjalne

Czy art. 4 ust. 1 dyrektywy Rady 2011/64/UE⁽¹⁾ z dnia 21 czerwca 2011 r. w sprawie struktury oraz stawek akcyzy stosowanych do wyrobów tytoniowych (tekst jednolity) należy interpretować w ten sposób, że pojęcie „cygar lub cygaretek” obejmuje (lub nie) przypadki, w których część owinięcia z naturalnego lub odtworzonego tytoniu jest dodatkowo pokryta inną zewnętrzną (papierową) warstwą, tak jak w rozpatrywanej sprawie? Czy dla udzielenia odpowiedzi na to pytanie istotne jest to, że użycie papieru jako dodatkowej warstwy w zewnętrznym owinięciu wyrobu tytoniowego (w miejscu filtra) powoduje jego wizualne podobieństwo do papierosa?

⁽¹⁾ Dz.U. 2011 L 176, s. 24.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa (Łotwa)
w dniu 15 listopada 2017 r. – SIA „KPMG Baltics”, likvidējamās AS „Latvijas Krājbanka”
administratore**

(Sprawa C-639/17)

(2018/C 052/23)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākā tiesa

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca w postępowaniu kasacyjnym: SIA „KPMG Baltics”, likvidējamās AS „Latvijas Krājbanka” administratore

Druga strona postępowania kasacyjnego: SIA „Ķīpars AI”

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wyrażenie „zlecenie transferu” w rozumieniu dyrektywy 98/26/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 maja 1998 r. w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych, w wersji zmienionej dyrektywą 2009/44/WE⁽²⁾, obejmuje zlecenie płatnicze przekazane przez deponenta instytucji kredytowej w celu przekazania środków do innej instytucji kredytowej?
- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pierwsze pytanie prejudycjalne, czy art. 3 ust. 1 dyrektywy 98/26/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 maja 1998 r. w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych, zmienionej dyrektywą 2009/44/WE, który stanowi, że „zlecenia transferu i kompensowanie są prawnie wymagalne i wiążące dla osób trzecich nawet w przypadku postępowania upadłościowego wobec uczestnika, pod warunkiem że zlecenia transferu zostały wprowadzone do systemu przed momentem otwarcia takiego postępowania upadłościowego określonego w art. 6 ust. 1. Ma to również zastosowanie do przypadków postępowania upadłościowego wobec uczestnika (w danym systemie lub w systemie interoperacyjnym) lub wobec operatora systemu interoperacyjnego niebędącego uczestnikiem” należy interpretować w taki sposób, że zlecenie takie jak w przedmiotowej sprawie mogłoby zostać uznane za „wprowadzone do systemu” i powinno zostać wykonane?

⁽¹⁾ Dz.U. 1998, L 166, s. 45.

⁽²⁾ Dz.U. 2009, L 146, s. 37.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal
Administrativo (Portugalia) w dniu 17 listopada 2017 r. – GE Power Controls Portugal – Unipessoal
Lda / Fazenda Pública**

(Sprawa C-643/17)

(2018/C 052/24)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Supremo Tribunal Administrativo.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: GE Power Controls Portugal – Unipessoal Lda.

Strona pozwana: Fazenda Pública.

Pytania prejudycjalne

[...] Pytanie prejudycjalne jest kierowane w celu znalezienia zgodnej wykładni i zgodnego stosowania prawa Unii przez sądy krajowe wobec istnienia uzasadnionych wątpliwości co do znaczenia i zakresu przepisu art. 313 ust. 1 PWWKC⁽¹⁾ w celu ustalenia, czy należy domniemywać, że towary, o których mowa w niniejszym postępowaniu, mają wspólnotowy charakter w braku dowodu na to, iż nie mają tego statusu, lub że należy je uznać za towary wprowadzone na obszar celny zgodnie z art. 3 Kodeksu⁽²⁾, objęte zwolnieniem przewidzianym w owym art. 313 ust. 2 lit. a) części pierwszej, i przyjąć, że mają status wspólnotowy tylko te towary, w stosunku do których zostanie przedstawiony dowód, że zostały one poddane procedurze wprowadzenia do swobodnego obrotu na terytorium celnym WE.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. z 1993 r., L 253, str. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. z 1992 r., L 302, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 17 listopada 2017 r. – Eurobolt BV

(Sprawa C-644/17)

(2018/C 052/25)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Eurobolt BV

Strona przeciwna: Staatssecretaris van Financiën

Pytania prejudycjalne

- 1) a. Czy art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w związku z art. 4 ust. 3 TUE należy interpretować w ten sposób, że skarżący może kwestionować zgodność z prawem – podlegającej wykonaniu przez organy krajowe – decyzji instytucji Unii powołując się na naruszenie istotnych wymogów proceduralnych, naruszenie traktatów, jakiegokolwiek reguły prawnej związanej z ich stosowaniem lub nadużycie władzy?
- b. Czy art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w związku z art. 4 ust. 3 TUE należy interpretować w ten sposób, że instytucje Unii uczestniczące w wydaniu decyzji, której ważność jest kwestionowana w postępowaniu toczącym się przed sądem krajowym, są zobowiązane do przedstawienia temu sądowi na jego żądanie wszelkich informacji, którymi dysponują i które na etapie wydawania owej decyzji zostały wzięte pod uwagę, względnie powinny były zostać wzięte pod uwagę?
- c. Czy art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że prawo do skutecznego środka prawnego obejmuje gwarancje zbadania przez sąd w nieograniczonym zakresie spełnienia przesłanek stosowania art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009⁽¹⁾? Czy art. 47 [karty] skutkuje w szczególności tym, że sąd jest właściwy do dokonania całościowej oceny, czy stan faktyczny został ustalony w pełnym zakresie i adekwatnie do celów uzasadnienia dochodzonego skutku prawnego? Czy art. 47 [karty] skutkuje w szczególności również tym, że sąd jest właściwy do dokonania całościowej oceny, czy fakty, w odniesieniu do których twierdzi się, że nie zostały wzięte pod uwagę na etapie wydawania decyzji, ale które mogły mieć wpływ na skutek prawny powiązany z ustalonym stanem faktycznym, powinny były zostać wzięte pod uwagę?